

ಕಿರುಚಿತ್

ನೀನ್‌ತ್ವ-ಪ್ರಕೃತಿಗಳ ಬೇಟೆಯ ಕಥನ

ಪ್ರಕೃತಿಯೊಂದಿಗಿನ ಸಹಜೀವನ
ಜಗತ್ತು ಮತ್ತು ಆ
ಸಹಜೀವನದ ತಂತುಗಳನ್ನು
ಕತ್ತಲಿಸುವ ಕ್ರಾಯ
ಎರಡನ್ನೂ ಬಹುಸಮರ್ಥವಾಗಿ
ಮುಖಾಮುಖಿಯಾಗಿಸುವ
ಗಮನಾರ್ಹ ಕಿರುಚಿತ್ ‘ಬೇಟೆ’.

ಗನೇಶ ಚೆಟ್ಟಿ

■ ಗೌರಿ

ಗಣೇಶ ಚೆಟ್ಟಿ ನಿದೇಶನದ ‘ಬೇಟೆ’ ಕಿರುಚಿತ್ತದ ಉದ್ದೇಶ ಏನು ಎಂದು ಕೇಳಿದರೆ ಕೆಲವೇ ಮಾತ್ರಾಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿಡಬಹುದು.

2016ರಲ್ಲಿ ಕನಾರಿಕ ಸರ್ಕಾರವು, ಕಾರುಹಂಡಿಗಳಿಂದ ಬೇಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ‘ನಾಡಕೋವಿ’ಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ಕಾನೂನುಬಧಗೊಳಿಸುತ್ತಿರು. ಸರ್ಕಾರದ ಈ ನಿರ್ಧಾರ ವಸ್ತುಲ್ಯಕ್ಷದ ಆಹಾರಸರಣಿಗೆ ಮಾರಕಾರಿ ಪರಿಗಳಿನವುದು ಒಂದು ಕಡೆಯಾದರೆ, ಇನ್ನೊಂದೆಡೆ ನಾಡಕೋವಿಗಳ ದುರ್ಭಾಗೆಯಿಂದ ನೂರಾದು ಅಮಾಯಕರು ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ‘ನಾಡಕೋವಿ’ಯಿಂದ ಒಬ್ಬ ರ್ಯಾನ ಜೀವ ಬಲಿಯಾಗುವ ‘ಸಂಗತಿ’ಯನ್ನು ಹೇಳುವುದು ‘ಬೇಟೆ’ ಕಿರುಚಿತ್ತದ ಉದ್ದೇಶ ಎಂಬುದು ಸರಳ ಗ್ರಹಿಕೆ. ಆದರೆ ಆ ಕಿರುಚಿತ್ತ ನಮಗೆ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡವ ಅನುಭವಗತ್ತನ್ನು, ಅದರ ಗಾಢ ಸಮೃದ್ಧಿಯನ್ನು ವಿವರಿಸುವುದು ಖಂಡಿತ ಸರಳವಲ್ಲ. ಯಾಕೆಂದರೆ ಚಿತ್ತದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೆಯ ಸಾಲೆನಲ್ಲಿ ಉಲ್ಲೇಖಿತವಾಗುವ ‘ಉದ್ದೇಶ’ವನ್ನು ಮೀರಿ ಆ ಪರಿಸರ, ದದವ ಕಬೀಸುವ ತೆರೆಯ ಹಾಗೆ, ಆಕಾಶದ ನೀಲಿಯ ಮರೆಯಿಸುವ ಮೋಡಗಳ ಹಾಗೆ ಉಬ್ಬಿ ಹಬ್ಬಿ ನಮ್ಮೊಳಗೆ ಆವರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತದೆ.

ಇದು ಒಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಮೈಮರೆಸುವಂತೆ ಅಥವಾ ಮನ ಮುಟ್ಟಿವರೆ ಹೇಳುವ ರೀತಿಯ ಕಿರುಚಿತ್ತ ಅಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿ, ಸಿದ್ಧರೂಪದ ಒಂದು ಕಥೆಯೇ ಇಲ್ಲಿಲ್ಲ! ಕಥೆಯ ಬದಲಿಗೆ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ತ ನಮ್ಮೆಯು ರುಧಿಸಿದ್ದ ಬದುಕಿನ ಒಂದು ತುಣಿಕನ್ನು ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿ ಇಡುತ್ತದೆ. ಅದು ಬರೆ ಮನವು ಕೇಂದ್ರಿತವಾದ ಬದುಕಿನ ತುಣಿಕಲ್ಲ. ಅವನ ಮನೋಬಯಕೆಗಳು, ಭಾವನೆಗಳ ಕಥನವಲ್ಲ. ಬದಲಿಗೆ ಪ್ರಕೃತಿ-ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಉಳಿದ ಜೀವಿಗಳಾಟಗೆ, ಉಳಿದ ಜೀವಿಗಳಾಟೆ ಸಹಜವಾಗಿ ಪರಿಸರದೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚೆದುಹೊಂದಿರುವ ಬದುಕೊಂಡರ ಕಥನ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಇಲ್ಲಿನ

ಹೆಸರು: ಬೇಟೆ

ನಿದೇಶನ: ಗಣೇಶ ಚೆಟ್ಟಿ

ನಿರ್ಮಾಣ: ಮನಿಶ್ ಮಂದ್ರ

ಕ್ಯಾರೆ: ಲೀನೆಶ್ ದೇಸಾಯಿ

ದ್ವಾನಿ: ಶಾಜಿತ್, ಸವಿತಾ

ಸಂಗೀತ: ಸಿದ್ಧು ಎಂ ಮಧುರ್

ಸಂಕಲನ: ರಮುಖಿನ್ ಕೇವ್

ತಾರಾಗಳ: ಬಾಬು ಚೆಟ್ಟಿ, ನೇತ್ರಾವತಿ ಚೆಟ್ಟಿ

ಮನವು ಪ್ರಾತ್ಗಣ್ಯ ಸುತ್ತಲಿನ ಕೋಣ-ಬಾತುಕೋಣ, ಮರ-ಗಿಡ ಹಸಿರು ಹುಲ್ಲುಗಳಾಗಿ ನಿರ್ಭಾವಿಕವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ. ಇದನ್ನು ಪ್ರಕೃತಿಸಹಜ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದರೆ ಅದು ಈ ಕಿರುಚಿತ್ತ ಸಾಧಿಭಾವ ಎನ್ನಬಹುದು. ಹೀಗೆ ಮನವು ಪ್ರಾತ್ಗಣ್ಯ ನಿಸರ್ಗದಲ್ಲಿನ ಉಳಿದ ಜೀವಿಗಳಾಗೇ ನಿರ್ಭಾವಿಕವಾಗಿ ತೋರಿಸುವ ‘ದೃಷ್ಟಿಕೋನ’ದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ತ ಫೋನೆಯಿಲ್ಲದೆ.

11.14 ನಿಮಿಷಗಳ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಫೀಸುದಿನಗಳು, ರೇಡಿಯೋ ವಾರ್ತೆಯ ಹೊರತಾಗಿ ‘ಸಂಭಾಷಣೆ’ಗೇ ಇಲ್ಲಿ. ಹಾಗಿರುವುದು ಖಂಡಿತ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ತ ಕೊರತೆ ಎಂದು ಅನಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ.

ರೇಡಿಯೋದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಪ್ರಾದೇಶಿಕ ಕೃಷಿ ವಾರ್ತೆಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಕಿರುಚಿತ್ ಆರಂಭವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದರಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರ, ‘ನಾಡಕೋವಿ’ ಬಳಕೆಗೆ ಪರಾವಾನಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸುಧಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ನಮಸ್ಕಾರಿ ವೃದ್ಧ ದಂಪತೆ ಬೆಳಗಿನ ಕಾರ್ಯದಲ್ಲಿ ತೊಡಗತ್ತಾರೆ. ಅವರ ದಿನದ ಚೆಮುವಟಕೆಗಳ ಮೂಲಕವೇ ನಿದೇಶಕರು ಇಂದು ನಾವು ಬದುಕ್ಕಿರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಬಹಳ ಭಿನ್ನವಾದ ಬದುಕನ್ನು ತೆರೆದಿಡುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ಸ್ವರೂಪದಲ್ಲಿಯಾಗಲೀ, ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಇರುವ ಭಿನ್ನತೆ ಅಲ್ಲ ಅದು. ಆ ಭಿನ್ನತೆ ಮನವು ತನ್ನ ಸುತ್ತಲಿನ ಪರಿಸರದ ಜೀವಿಯಲ್ಲಿ ಹೊದಿದ್ದ ಸಂಬಂಧದ ಹಲವು ಸೂಕ್ತ ಎಳೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸ್ತು. ಇಂದು ನಾವು

ಕತ್ತಲಿಸಿಕೊಂಡಿರುವ ಎಳೆಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸ್ತು. ವಾವಿನ ಸೊಫ್ಟ್‌ವೆನಲ್ಲಿ ಹೆಲ್ಲಿಸ್ಟುವುದು, ಹರಿವ ಹಳ್ಳದ ನೀರಲ್ಲಿ ಮುಖತೊಳೆಯವುದು, ದನ, ಕೋಣ, ಬಾತುಕೋಣಗಳೊಟ್ಟಿಗಿನ ಸಹಜೀವನದ ಬಿಂಬಗಳು, ನೊರ್ಕೆಯಾಯಿಯನ್ನು ಜಜ್ಜಿ ಮೈಯಿಜ್ಜಿ ಸ್ವಾನಮಾಡುವುದು, ತೋಟದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವುದು, ನಾಯಿ, ಕೋಣಗಳ ಜರ್ಗೆ ಉಂಟ ಮಾಡುವುದು, ತೋಟದ ಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ಡು ಸ್ವಾನಮಾಡುವುದು ಹೀಗೆ ಎಲ್ಲವೂ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಟ್ಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಬಂಧವನ್ನೇ ಸೂಚಿಸುವ ವಿವರಗಳ ಮೂಲಕ ನಿದೇಶಕರು ಸಮ್ಮಾನ ಬದುಕಿನ ಜೀತುವನ್ನು ‘ನಿಭಾವಪ್ರ’ವಾಗಿಯೇ ಕಷ್ಟಿಸ್ತಾರೆ.

ಹಳ್ಳಿಯ ಹಸಿರು ಗಡ್ಡೆ, ತೋಟದ ನೋಟಗಳನ್ನು ಕಾಫಿಸುವಾಗಲೂ, ಮುಲಿ ಕುಣಿತದಂಥ ಅವೇಶದ ಧೃತ್ಯಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವಾಗಲೂ ಕ್ಯಾರೆ ತನ್ನ ನಿರ್ಲಿಪ್ತಸೋಣದ ರೇಖೆಯಿಂದ ಕೊಂಚವೂ ಆಚೆನ್ನೆ ಸರಿಯುವದಿಲ್ಲ ಎನ್ನಬಹುದು ಖಂಡಿತ ಗಮನಾರ್ಹ ಸಂಗತಿಯೇ. ಭಾಯಾಗ್ರಹಣ, ಸಂಕಲನ, ಕಲಾವಿದರ ನಟನೆ ಎಲ್ಲವೂ ನಿದೇಶಕರ ಧೃಷ್ಟಿಯ ಬಿಂದುವಿನಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರಿಭವಿಸಿದೆ. ಹಾಗಾಗಿಯೇ ಈ ಕಿರುಚಿತ್ತ ಮನವು-ವಿಸರ್ಗ, ರ್ಯಾತ್-ವೃಷಣಿ, ಜೀವನ-ಸಿದ್ಧಾಂತ, ಸಂಸ್ಕೃತಿ-ಪ್ರಕೃತಿ ಹೀಗೆ ಹಲವು ರೀತಿಯ ಧೂನಿಗಳನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತದೆ. ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿನ ವ್ಯಾದಿ ಕೊನೆಗೆ ನಾಡಕೋವಿಯ ಗುಂಡಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿ ಸಾಯುವುದೂ, ಬಂಡು ದಾಖಿಲೆಯೇ ಅನುಕಂಪವನ್ನಾಗೇ ಹುಟ್ಟಿಸಿ ಸುಮ್ಮಾಗಾದೆ ಹಲವು ಅರ್ಥಸಾಧ್ಯತೆಗಳನ್ನು ಹೊಮ್ಮಿಸುತ್ತದೆ. ದಂಪ್ಯವಾದ ವಿವಾದಭಾವವನ್ನು ಮನಸ್ತಲಿ ಉಳಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಿರುಚಿತ್ ವೀಕ್ಷಣೆಗೆ bit.ly/2IyQx0h
ಕೊಂಡಿ/ಕ್ಯಾಪ್ರೋ ಕೋಡ್
ಸ್ಕ್ಯಾನ್ ಮಾಡಿ.